

Abstrakt

Tato studie zkoumá praktiky mírové žurnalistiky v kontextu 44denní války v Karabachu a to, zda při uplatňování tohoto přístupu závisí na pohlaví novináře. Výzkum čerpá z analýzy osmi provedených rekonstrukčních rozhovorů s arménskými a ázerbájdžánskými reportéry a reportérkami. Výsledky ukazují, že mírová žurnalistika čelí v regionu několika výzvám: od omezování svobody tisku přes zákaz vstupu do válečné zóny, zejména pro ázerbájdžánské reportéry, až po strach z toho, že se stanou terčem zrádců, nebo po zvláštní potíže těch reportérů, kteří jsou sami uprchlíky. Navíc při aplikaci genderového úhlu pohledu na analýzu je zřejmý dopad patriarchálních norem v práci novinářů. Zatímco ženy měly s větší pravděpodobností přístup k obětem války, ale čelily výzvám, když byly zasazeny do mužského prostředí armády, muži by byli považováni za „slabé“, protože ve svých zprávách přijali mírovější přístup. Ačkoli mezi respondenty neexistuje společný názor na roli pohlaví reportérky v aplikaci mírové žurnalistiky, zakořeněné genderové role obou společností pomáhají vysvětlit, proč reportérky častěji než jejich mužští kolegové realizují mírovou žurnalistiku.

Klíčová slova

mírová žurnalistika, gender, genderové role, reportérky, patriarchát, mírové novinářky, válka v Náhorním Karabachu